

La imatge: entre el signe i el símbol. Reflexions a partir de Haruki Murakami i Carmen Martín Gaité

CARMEN MERCHÁN CANTOS (*Societat Catalana de Filosofia*)

En front del mercat i les seves imatges-signe, l'art seria el gran magatzem d'imatges-símbol. I potser valdria la pena fer-se col·leccionista d'imatges-símbol per tal de no quedar reduït a mercaderia intercanviable. Jo avui compartiré dos "cromos" del meu imaginari amb vosaltres, el d'Haruki Murakami (*El meu amor Sputnik*, Barcelona: Empúries, Barcelona 2002) i el de Carmen Martín Gaité ("*Variaciones sobre un tema*" en *Todos los cuentos. El balneario y las ataduras*, Barcelona: Destino, 1994) en la confiança d'aclarir la diferència entre signe i símbol i la imatge del temps com a cronologia o com a duració. Com a síntesi de Haruki Murakami i Carmen Martín Gaité, podríem dir que som un camí d'una sola direcció i que desitgem habitar el paisatge a què ens aboca el temps. En definitiva, una bona imatge és un regal que ens fan els bons artistes per tal de poder comprendre la nostra identitat i la nostra situació, és a dir, qui som i quines són les nostres pors i els nostres desitjos.